

Dr. Pintér Zoltán (1923-2013)

Dunapentelén született 1923. március 01-én. Értelmiségi családból származik. A székesfehérvári cisztercita gimnázium elvégzése után a budapesti Pázmány Péter Katolikus Egyetemen szerzett orvosi diplomát 1948-ban. A Fővárosi Szent László Kórházban dolgozott 1948 ősztől és elsősorban a rubeolás betegeket és a scarlatban szenvedők szövődményes eseteit látta el, dr. Keleti Béla adjunktus mellett. 1950 októberében hívták be a Magyar Néphadsereg kötelékébe. 1950-ben Győrben, 1951-ben Pápán csapattagozatban teljesített katonai orvosi szolgálatot. 1952-1954 között Kórház Parancsnok volt Székesfehérváron, majd 1954. március 1-től a Honvédkórház Fertőző Osztályára került. Olyan életre szóló barátra talált dr. Keleti Béla főorvos úr személyében, mely a maga nemében páratlan volt. A kiváló klinikusok nagyszerűen kiegészítették egymást. Pintér dr. a maga szerénységével, humanizmusával, intellektusával, szakmai tudásával a Honvédkórház munkatársai előtt rendkívüli elismertséget vívott ki magának. Dr. Keleti Béla nyugdíjba vonulását követően 1976. december 1-től nevezték ki a Fertőző Osztály osztályvezető főorvosának. Ezredessé 1979-ben léptették elő. Pintér dr. nevéhez fűződik a májbiopszia végzésének az elterjedése a Honvédkórházban. Az elsők között diagnosztizált hazánkban akut B vírus okozta hepatitiseket, végzett májbiopsziákat HBsAg hordozókban. Katona betegek között elsőként diagnosztizált CMV mononucleosist. Számos zoonózis járvány felszámolásában vett részt katona betegekben. Elévülhetetlen érdeme volt a Hantaan-vírus okozta nephritis epidemica megbetegedésben szenvedő katona és polgári betegek diagnosztikájában, ellátásában. Keleti tanár úr és Trencsény professzor úr tudományos munkáiban aktívan vett részt és jelentős részt vállalt az említett tudósok munkájának sikerében. A trópusi betegek ellátását is megszervezte munkatársaival.

Nyugdíjba vonulását követően (1981. december 01.) is szívügye volt a Magyar Honvédség Egészségügyi Szolgálatának jelene és jövője. Mindig érdeklődő volt, fogékony az újra. Dr. Keleti Béla születésnapjáról mindig megemlékeztünk. Nem egyszer személyesen tettünk látogatást Béla bácsi urnája előtt.

Minden munkatársának tudta a születésnapját és felköszöntötte őket, ill. névnapjukon is gratulált nekik.

Az utóbbi években betegeskedett, fegyelmezetten és türelemmel viselte betegségeit, több súlyos kórképből felgyógyult, azonban az utolsó fellángolást már nem tudta legyőzni.

Több éven át a Magyar Infektológiai Társaság Számvizsgáló Bizottságának tagja volt.

Emlékét, tanításait megőrizzük.

Rókus László